

רע"פ 2576/14 - אסף חורי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2576/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: אסף חורי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים: י' שפסר, צ' דותן, צ' ויצמן) מתאריך 4.3.2014 ב-עפ"ג 7137-01-14 (ויצמן) מתאריך 4.3.2014 ב-עפ"ג 7137-01-14

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד מרכז-לוד (כב' השופטים: י' שפסר, צ' דותן, ו-צ' ויצמן) מתאריך 4.3.2014 ב-עפ"ג 7137-01-14, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום הנכבד ברמלה (כב' השופטת ה' אבו-שחאדה) מתאריך 24.11.2013 ב-ת"פ 12233-08-12.

להלן אביא הנתונים הדרושים להכרעה.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בבית משפט השלום הנכבד, בחמישה עשר מקרים של מסירת דו"ח כוזב (עבירה לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: חוק מס ערך מוסף)), ניהול פנקסי חשבונות

כוזבים (עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף), ובאחד עשר מקרים של אי הגשת דו"ח במועד (עבירה לפי סעיף 117(א)(56) לחוק מס ערך מוסף).

3. בית משפט השלום הנכבד השית על המבקש את העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים (כאשר התנאי הוא שהמבקש לא יעבור בתקופה זו עבירה לפי חוק מס ערך מוסף), וקנס בסך של 18,000 ש"ח.

המבקש ערער על גזר דינו לבית המשפט המחוזי הנכבד, אך זה דחה את ערעורו. מכאן בקשת רשות הערעור.

טענות המבקש

4. המבקש חוזר על טענותיו, כפי שאלו הועלו בפני בית המשפט המחוזי הנכבד. בין היתר המבקש טוען כי יש להקל בעונשו לאור מצבו האישי והכלכלי הקשה, ונסיבותיו המשפחתיות. כמו כן, עותר המבקש שימונה לו סניגור מהסגוריה הציבורית כדי שייצגו בבקשת רשות ערעור זו, כשם שמונה לו סניגור כזה בהליכים הקודמים.

דין והכרעה

5. לאחר שבחנתי את טענותיו של המבקש הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אביא את נימוקי לקביעה זו מיד בסמוך.

6. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 2222/13 חיחיאשווילי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)). זאת ועוד: במקרים שבהם הבקשה מתייחסת רק לחומרת העונש, ההלכה היא שרשות ערעור תינתן רק במקרים נדירים במיוחד, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות העניין (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

7. כל טענותיו של המבקש נוגעות אך ורק לעניינו האישי ואין בהן סוגיה משפטית החורגת מעניינו הפרטני. כך גם, לוז טענותיו של המבקש נבחן כבר הן על ידי בית המשפט השלום הנכבד והן על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד.

8. העולה מן המקובץ מלמד כי, טענותיו של המבקש אינן מגלות כלל עילה לדיון ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה. משכך, הנני סבור, כי גם לו היה ממונה למבקש סניגור מטעם הסגוריה הציבורית - לא היה בכך כדי לסייע לו בשלב זה (לאחר שסניגורים כאלה עמדו לצידו בערכאות הקודמות).

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ח' בניסן התשע"ד (8.4.2014).

שׁוֹפֵט
